

„Szeretem Magyarországot, szeretem Németországot, az egyházamat és elkötelezett vagyok a Bajor-Magyar Evangélikus Egyházak közötti partnerkapcsolatokért”

A bajor-magyar egyházi kapcsolatokért felelős referens, Hallgatóné Hajnal Judit bemutatkozása

2018-ban, amikor 40 szolgálati év után nyugdíjas lettem (csodás lehetőség Magyarországon a nők számára), még nem gondoltam arra, hogy hamarosan a Magyarországi Evangélikus Egyház szolgálatában találom magamat ismét. Azonban felkérést kaptam, s egy rövid gondolkodást követően lelkesen és örömmel mondtam igent.

Gyökereim a gyülekezetemben nagyon mélyek, a Győri Evangélikus Gyülekezetben kereszteltek, itt konfirmálkoztam, és itt történt a házasságkötésem is. Szüleim és én itt találtunk menedéket a kommunizmus szomorú évtizedeiben. Szüleim és nagyszüleim szilárd hite mindig példaként állt előttem.

Így nem volt kérdés számomra, hogy közvetlenül a rendszerváltást követően gyülekezetünk újraindított iskolájában elfogadjam a felkínált tanári álláshelyet. Itt töltöttem el 27 csodálatos évet, ebből 20 évig vezettem az intézményt, mely egy óvodát, egy általános iskolát, valamint egy négy- és egy nyolcosztályos gimnáziumot foglal magába. Csaknem 900 gyermekért és 100 pedagógusért és pedagógiai munkát segítő munkatársért feleltem.

A magyar állam elismerte nevelő-oktató munkánkat, és négy évvel ezelőtt egy kiemelt állami támogatás keretében hatalmas összeggel ajándékozott meg bennünket. Ezzel a segítséggel sikerült a Győri Öregtemplomot és a régi iskolaépületet felújítani, valamint több új létesítmény is épült, köztük egy tornaterem. Ezzel a nagy munkával fejeztem be hálával, boldogan és elégedetten szolgálatomat az iskolában. A 90-es években egykori német munkatársaimmal, Dr. Gerhard Pfeifferrel és Ulrich Zenkerrel azért dolgoztunk, hogy a partnerkapcsolat óvodai és iskolai területen is fejlődjön.

Így ismertem meg számos bajor evangélikus iskolát. Sőt részese lehettem négy sikeres európai projektnek a neuendettelsau-i reáliskolával. A bajor és magyar iskolák és óvodák közötti találkozások és a közös tevékenységek mindig gazdagítottak bennünket. Célunk volt, hogy egymást megismerjük, egymástól tanuljunk, sok mindent együtt tapasztaljunk, úgy, hogy mindeközben a meglévő előítéletektől a személyes találkozókat követően megszabaduljunk. És mindezt oly módon, hogy a gyermekek és fiatalok megtapasztalják és megértsék, mindnyájan ugyanannak az Úrnak vagyunk a gyermekei. A tanulók és kísérőik a személyes találkozások alkalmával megértik, mit is jelent diáknak, tanárnak lenni az evangélikus iskolák közösségében.

Mivel az utóbbi időben az iskoláink közötti cselekvési kedv enyhült, elhatároztam, hogy közvetlen munkatársammal, Raphael Quandt egyházi tanácsossal együtt ismét segítem az óvodai, iskolai kapcsolatokat. A cél ugyanaz maradt: bizalommal teli, Krisztusba vetett hitből táplálkozó partnerkapcsolaton keresztül Isten országát építeni. A társadalmi környezet azonban más, mint egykor volt. Gyermekeink már egy közös Európában élnek, ennek minden értékével és feszültségével. Talán még soha nem volt annyira fontos, mint manapság, hogy a fiatalok felismerjék, a jövő minden felelősségével együtt hamarosan az ő kezükben lesz, mindegy, hol élnek éppen.

Egy éve már tagja vagyok az Európai Keresztyén Nevelés és Oktatás Szövetség igazgatótanácsának. Itt a célunk, hogy különböző európai országokban erősítsük az evangélikus iskolai ügyeket és megőrizzük az evangélikus nevelés és oktatás értékeit. Bízom abban, hogy tapasztalataimat ebben a szövetségben tovább tudom adni iskoláinknak.

Februárban máris elkezdtük a közös munkát. Raphael Quandt egyházi tanácsossal több intézményt meglátogattam. A Bajor Evangélikus Iskolai Alapítvány vezetőivel, Dr. Bernhard Petryvel és Rita Freund-Schindlerrel Nürnbergben, a Bajorországi Evangélikus Egyház székházában, Münchenben Dorothea Droste-vel és Sofia Anestivel részletesen megbeszéltük a jövőbeni közös munkánkat.

Heike Geßner, a neuendettlsauai realiskola, valamint Hartmut Schlund, az ansbachi általános- és középiskola igazgatói és munkatársaik szívélyesen és érdeklődéssel fogadtak bennünket. Megbeszéltük például, hogy Monika Schöne ének-zene szakos pedagógus Neuendettlsauból részt vesz az EPSZTI által szervezett tantárgygondozói szakmai napunkon, Budapesten. A diakónia fenntartása alá tartozó szociális szakakadémiát is felkerestük Augsburgban. Itt Angelika Albrecht-Schaffner intézményvezető és munkatársai lelkesen beszéltek a magyar óvodáinkkal zajló közös projektekről.

Számos nagyszerű találkozás és beszélgetés után azzal az elhatározással utaztam ismét haza, hogy minél előbb visszatérjek és a munkám sok-sok gyermek, pedagógus és iskolalelkész örömére legyen és mindez Isten előtt is kedves legyen.

Már a vonatban elért Isten igéje (Ézs. (40,31), mely a jövőben is erőt ad mindnyájunknak.

*„De akik az Úrban bíznak, erejük megújul,
szárnyra kapnak, mint a sasok,
futnak és nem fáradnak el,
járnak és nem lankadnak meg.“*